

மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்களின் வனவாசம்: மலாய், சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய பதிப்புகளின் ஒப்பாய்வு

The Pandavas Forest Exile in the Mahabharata: A Comparative Study of the Malay, Sanskrit, and Tamil Versions

சாமிக்கனு ஜபமோனி இஷாக் சாமுவேல் / Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel ¹

Abstract

This article presents a comparative analysis of the Forest Exile episode from the Mahabharata across three major versions: the Sanskrit Mahabharata, the Tamil Villiparatam and the Malay Hikayat Pandawa Lima. Based on 38 key narrative events, the study identifies similarities, transformations, additions and reductions within each version. Numerous similarities exist between the Mahabharata and the Villiparatam. The Hikayat Pandawa Lima exhibits a radically different narrative framework. Notably, the Hikayat Pandawa Lima contains no forest exile at all; instead, the Pandavas are depicted as slaves within the Kauravas' palace. The analysis reveals 22 reductions, 6 transformations, and 4 additions unique to the Hikayat Pandawa Lima, whereas the Villiparatam features 6 additions and only 2 reductions. These differences highlight how each version was adapted to its specific cultural context: the Malay version prioritises action and adventure, while the Tamil version emphasises devotion and the principle of truth. This study demonstrates how a universal epic transforms into new and distinct forms across different cultural landscapes.

Keywords: Mahabharata, Forest Exile, Pandava, Hikayat Pandawa Lima, Villiparatham.

Date of submission: 2026-06-26
Date of acceptance: 2026-07-10
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name: Mr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel
Email: tamilperaivu@um.edu.my

முன்னுரை

மகாபாரதம் என்பது உலகின் மிக நீண்ட இதிகாசங்களில் ஒன்று ஆகும். குருச்சேத்திரப் போரை மையமாகக் கொண்ட இந்த இதிகாசம், வெறும் வரலாற்றுப் பதிவு மட்டுமல்ல; அது மனித வாழ்க்கையின் அனைத்து உணர்ச்சிகளையும், தர்ம சங்கடங்களையும், அரசியல் சூழ்ச்சிகளையும், ஆன்மிகத் தேடல்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பெரும் களஞ்சியமாகும். இதன் பதினெட்டுப் பர்வங்களுள் மூன்றாவதான வனப்பர்வம் சுமார் 3000 சுலோகங்களைக் கொண்டது. மகாபாரதத்தின் வனப்பர்வம், குருக்ஷேத்ரப் போரின் பின்னணி மற்றும் அதில் இடம்பெறும் கதைகள் மூலம், மனிதனின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள், தர்மம், அத்தீதம் போன்ற கருத்துக்களை ஆராய்கிறது (Jairam, 2017).

பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தோற்று, தங்கள் ஆட்சியையும் செல்வத்தையும் மட்டுமின்றி, தங்கள் சுதந்திரத்தையும் கௌரவத்தையும் இழந்தனர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காட்டிலும், ஓர் ஆண்டு அஞ்ஞானவாசத்தையும் வாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் பாண்டவர்கள் பல சோதனைகளைச் சந்திக்கின்றனர்; தவங்கள் செய்கின்றனர்; தெய்வீக ஆயுதங்களைப் பெறுகின்றனர்; மேலும், வாழ்க்கையின் உயர்ந்த தத்துவங்களை உணர்கின்றனர். வனப்பர்வத்தின் முக்கியத்துவம், துன்பத்தை எவ்வாறு ஒரு ஆன்மீகப் பயணமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்பதைக் காட்டுவதிலேயே உள்ளது (Jairam, 2017). மகாபாரதக்கதை இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைத் தாண்டி, தென்கிழக்காசியாவிற்குப் பரவியபோது, அது பல்வேறு மொழிகளிலும், கதை சொல்லும்

¹ The author is a senior lecturer at Quest International University, Malaysia.

மரபுகளிலும் புதிய வடிவங்களைப் பெற்றது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மகாபாரதம் தமிழ், மலயாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வில்லிபுத்தூரார் இயற்றிய வில்லிபாரதம் 15ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தென்கிழக்காசியாவில் மகாபாரதம் இந்தோனேசியா, மலேசியா, தாய்லாந்து, மியான்மர், கம்போடியா ஆகிய நாட்டு மொழிகளில் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளன (Ming, 2018). மலாய் மொழியில் உள்ள ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா பழைய ஜாவானிய 'ககவின் பாரதயுத்தத்தைத்' தழுவியது. இவற்றுள் மலாய்ப் பதிப்பு மிகவும் தனித்துவமானது, ஏனெனில் அது வனவாசத்தின் கருத்தாக்கத்தையே மாற்றி அமைத்துள்ளது (Yasa, 2023). இக்கட்டுரையின் நோக்கம், இம்மூன்று பதிப்புகளையும் ஒப்பிட்டு, அவற்றின் ஒற்றுமைகள், உருமாற்றங்கள், கூடுதல்கள், குறைப்புகள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்வதாகும்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

சமஸ்கிருதம், தமிழ், மலாய் பதிப்புகளில் மகாபாரதம் குறித்த ஆய்வுகள், இந்தோனேசிய, மலாய், ஆங்கில, தமிழ்மொழிகளில் நூல்கள், ஆய்வேடுகள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தொடக்கக் கால ஆய்வுகள், இந்தியக் காப்பிய மரபுகள் தென்கிழக்காசியாவிற்குப் பரவியதைத் தடமறிவதிலேயே கவனம் செலுத்தின. Choo Ming Ding, Willem van der Molen ஆகிய இருவரும், ஜாவா மற்றும் மலாய் இலக்கியங்களில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தின் இருப்பை ஆய்வு செய்து, உள்ளூர் இலக்கிய மரபுகளுக்குள் இந்தியக் காப்பியங்கள் தழுவி அமைக்கப்பட்டதை எடுத்துரைத்தனர் (Ding & Van der Molen, 2018). இதேபோல், Coedès (1968), Sarkar (1970) ஆகிய இருவரும், இந்தியக் கலாச்சாரத் தாக்கத்தின் பரந்த செயல்முறையையும், தென்கிழக்காசிய நாகரிகங்களை வடிவமைப்பதில் அதன் பங்களையும், மகாபாரதக் கதைகள் வட்டார இலக்கியக் கலாச்சாரங்களில் இணைக்கப்பட்டதையும் உள்ளடக்கியதாக ஆய்வு செய்தனர்.

அதன்பிறகான ஆய்வுகள், மலாய் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் அதனுள் மகாபாரதக் கூறுகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியது. Ismail Hamid (1985, 1987) அவர்கள், மகாபாரதமும் ஜாவா இலக்கிய மரபுகளும் செவ்வியல் மலாய்

இலக்கியத்தின் மீது செலுத்திய குறிப்பிடத்தக்கத் தாக்கத்தை நிறுவிக் காட்டினர். இதேவேளை, Khalid Hussain (1990) அவர்கள், 'ஹிகாயத் பாண்டவ லீமா'வைப் பகுப்பாய்வு செய்து, ஜாவா மகாபாரதமே பாண்டவர் கதையின் மலாய் மறுவுருவங்களை வடிவமைப்பதில் மையப் பங்கு வகித்தது என வாதிட்டனர். Singaravelu Sachithanandam (1970, 2004), Rajantheran Muniyandi (2017) ஆகியோரின் ஆய்வுகள், இந்த இலக்கிய வளர்ச்சிகளைத் தென்கிழக்காசியாவில் இந்தியக் கலாச்சார மற்றும் சமயத் தாக்கத்தின் பரந்த கட்டமைப்பிற்குள் மேலும் நிலைநிறுத்தின.

மொழி மரபுகளுக்கிடையே மகாபாரதத்தின் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் இன்னும் வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளன. இவற்றில் மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel (2002) அவர்களுடையதாகும்; அவரது முதுகலைப் பட்ட ஆய்வேடு, 'ஹிகாயத் பாண்டவ லீமா'வின் மலாய், சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய பதிப்புகளை ஒப்பிட்டு, மூன்று மரபுகளுக்கிடையிலான முக்கியமான ஒற்றுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் கண்டறிந்தது. அவரது முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வு (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2008) மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த மலாய் இலக்கியத்தில் மகாபாரதம் என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2019) ஆகியவை, மலேசியாவில் தமிழ் மற்றும் மலாய் இலக்கியப் படைப்புகளில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தின் தாக்கத்தை மேலும் ஆய்வு செய்தன. Harry Aveling (2018) அவர்களும், ஜாவா, மலாய், நவீன இந்தோனேசிய நூல்களில் அபிமன்யுவின் இறப்புச் சித்தரிப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்து ஒப்பீட்டு அணுகுமுறையை மேற்கொண்டார்.

இந்த முக்கியமான பங்களிப்புகள் இருந்தபோதிலும், ஏற்கனவே உள்ள ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் இந்திய, மலாய் அல்லது ஜாவா, மலாய் ஆகிய இலக்கிய ஒப்பீடுகளிலேயே கவனம் செலுத்தியுள்ளது. Brakel (1980) அவர்கள், மலாய், ஜாவா இலக்கியங்களில் இந்தியக் காப்பியங்களை ஒப்பிட்டுள்ளார், ஆனால், தமிழ் மரபை உள்ளடக்கவில்லை. இதன் விளைவாக, மகாபாரதத்தின் சமஸ்கிருதம், தமிழ், மலாய் பதிப்புகளை உள்ளடக்கிய விரிவான ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வுகள் அரிதாகவே உள்ளன. இந்த இடைவெளி, தெற்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா முழுவதும் மகாபாரதத்தின் தழுவல், பரப்புகை மற்றும் உள்ளூர் மயமாக்கல் ஆகிய

செயல் முறைகளைச் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, மூன்று மரபுகளையும் ஒன்றாக ஆய்வு செய்யும் மேலதிக ஆராய்ச்சியின் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது (Brakel, 1980; Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2002; Harry Aveling, 2018).

ஆய்வு முறையியல்

இந்த ஆய்வில், மொத்தம் 38 முக்கிய நிகழ்வுகள் அடையாளம் காணப்பட்டு, ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் அவை எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்பது ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த 38 நிகழ்வுகளும் அட்டவணை ஒன்றில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ஒப்பீட்டின் முடிவுகள், ஒற்றுமைகள், உருமாற்றங்கள், கூடுதல்கள், குறைப்புகள் என நான்கு பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு அட்டவணையாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, இந்த 38 நிகழ்வுகளில் இருந்து மிக முக்கியமானவற்றைத் தேர்த்தெடுத்து, ஒவ்வொரு பிரிவின் கீழும் ஆழமாக விளக்குகிறது.

மூன்று பதிப்புகளின் விரிவான கதைச் சுருக்கம் மகாபாரதம்

வடமொழி மகாபாரதத்தில் சூதில் தோற்ற பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் உடனடியாகக் காட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் செல்கின்றனர். கிருஷ்ணன் சுபத்திரையையும் அபிமன்யுவையும் துவாரகைக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். பல பிராமணர்கள் பாண்டவர்களைப் பின்தொடர்கின்றனர். ரிஷி தெளமியர் சூரியத் தேவனிடமிருந்து எப்போதும் உணவைக் கொடுக்கும் அச்சயப் பாத்திரத்தைப் பெற்றுத் தருகிறார். விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களுடன் சமாதானமாகுமாறு அறிவுறுத்துகிறார்; ஆனால், திருதராஷ்டிரர் ஆத்திரமடைந்து விதுரரை நாடு கடத்துகிறார். விதுரர் காட்டில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்துப் பின்னர் மனம் மாறிய திருதராஷ்டிரரால் அழைக்கப்பட்டுத் திரும்புகிறார். முனிவர் வியாசரும் முனிவர் மைத்ரேயரும் துரியோதனனை எச்சரிக்கின்றனர். "பீமன் உன் தொடையை உடைப்பான்" என்று முனிவர் மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்குச் சாபமிடுகிறார். பாண்டவர்கள் துவைதவனக் காட்டிலும், காம்யகக் காட்டிலும் வாழ்கின்றனர். அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற இந்திரகிரி மலையில் கடுந்தவம் புரிகிறார். சிவபெருமான் ஒரு வேடனின் வடிவில் வந்து, அர்ஜுனனுடன்

போரிட்டுப் பின்னர், பாசுபதாஸ்திரத்தை அருளுகிறார். இந்திரன் அர்ஜுனனை இந்திரலோகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பல தெய்வீக ஆயுதங்களை வழங்குகிறார். அங்கு உர்வசியின் சாபத்தால் அர்ஜுனன் ஓராண்டு அலியாகிறான். இதற்கிடையில், திரௌபதிக்காக பீமன் இரண்டு முறை மலர்களைத் தேடிச் செல்கிறான். முதல் முறை குவளை மலர், இரண்டாம் முறை ஐவண்ண மலர். ஜயத்தன் திரௌபதியைக் கடத்திச் செல்கின்றான். பாண்டவர்கள் அவளை மீட்டெடுக்கின்றனர். ஒரு பிராம்மணரின் அக்னிஹோதரப் பொருட்களை ஒரு மான் எடுத்துச் சென்றது, அதைத் தேடிப் போன பாண்டவர்கள் ஒரு குளத்தில் தாகத்தால் தண்ணீர் குடித்து மாண்டுப்போகின்றனர். அங்கு யக்ஷனின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்த யுதிஷ்டிரனால் பாண்டவர்கள் அனைவரும் உயிர் பிழைக்கின்றனர். இறுதியாக, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் முடிந்ததும், அவர்கள் அஞ்ஞானவாசத்திற்குத் திட்டமிடுகின்றனர் (Vyasa Aruliy Mahabharata, 1989).

வில்லிபாரதம்

வில்லிபாரதம் பெரும்பாலும் மூல மகாபாரதத்தை ஒத்திருந்தாலும், குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன. முதலாவதாக, அர்ஜுனனின் தவத்தின் போது, சிவபெருமான் உர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை ஆகிய மூன்று அப்சரசகளையும் ஒருசேர அனுப்பி, அவனது பிரம்மச்சரியத்தைச் சோதிக்கிறார். மூல மகாபாரதத்தில் உர்வசி மட்டுமே வருகிறாள். இரண்டாவதாக, சிவபெருமானுடனான போர் வில்லிபாரதத்தில் மிகவும் விரிவானதும், உடல்ரீதியானதுமாக உள்ளது. அர்ஜுனனின் அம்பு சிவனின் கொண்டையில் படுகிறது. சிவன் அர்ஜுனனின் வில்லின் நாணைத் துண்டிக்கிறார். அர்ஜுனன் தன் வில்லால் சிவனை அடிக்கிறார். அந்த அடி உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் உணரும் அளவுக்குப் பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. இறுதியில் சிவனும் அர்ஜுனனும் மல்யுத்தம் செய்கின்றனர். மூன்றாவதாக, திரௌபதியும் காட்டு நெல்லிக்கனியும் எனும் கதை வில்லிபாரதத்தில் தனிச் சிறப்பாகும். நான்காவதாக, ரிஷி கலமாவின் யாகம் மூலம் துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொல்ல முயற்சிக்கும் கதை வில்லிபாரதத்தில் மட்டுமே உள்ளது. ஐந்தாவதாக, குபேரன் தன் தூதன் சங்கோடனைப் பீமனைப் பிடிக்க அனுப்புதல், பின்னர் தன் மகன் உருடிராசேனனை அனுப்பிப் பீமனுக்கு மலர் அளித்தல் ஆகியவை

வில்லிபாரதத்தில் கூடுதல் நிகழ்வுகளாகும். மகாபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள நளன்-தமயந்தி, ஹரிச்சந்திரன் போன்ற துணைக்கதைகள் அனைத்தும் வில்லிபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன (Villiputtur, 1990).

ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா

மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா முற்றிலும் மாறுபட்ட கதை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. மிக முக்கியமாக, இங்கு வனவாசம் என்பதே இல்லை. சூதில் தோற்ற பின்னர், பாண்டவர்கள் கௌரவர்களால் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகின்றனர். யுதிஷ்டிரன் (*Maharaja Darmawangsa*) குதிரைப் பண்ணையாளராகவும், பீமன் (*Sang Bima*) கதவுக் காவலராகவும், அர்ஜுனன் (*Sang Rajuna*) தோட்டக் காவலராகவும், நகுலன் (*Sakula*) மற்றும் சுகாதேவன் (*Sadewa*) ஆகியோர் பணியாட்களாகவும் நியமிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் துரியோதனன் (*Duryudana*), துச்சாதனன் (*Sang Dursana*), சகுனி (*Patih Sangkuni*) ஆகியோரின் எச்சில் உணவை உண்ண வேண்டிய அவல நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனால், பீமன் கடுமையாகக் கோபமடைகிறான். அவன் யுதிஷ்டிரன் மீதே கோபப்படுகிறான், ஏனெனில் அவனுடைய குதுதான் இந்த அவமானத்திற்குக் காரணம் என்று கருதுகிறான். ஒரு சமயம், நகுலனும் சுகாதேவனும் பட்டினியால் அழுகின்றனர். துரியோதனனின் மனைவி பானுமதி (*Dewi Banuwati*) அவர்களுக்கு உணவளிக்கிறாள். இதனை அறிந்த துரியோதனன், ஒரு பெரிய குடத்தை வீசி, அவர்களின் கணுக்கால்களைக் காயப்படுத்துகிறான். பழிவாங்கும் விதமாக, அர்ஜுனன் பானுமதியைத் தூக்கிச் சென்று, அவளுடன் உறவு கொள்கிறான். துரோணர் (*Dangvang Drona*) இதனை அறிந்து, பாண்டவர்களைக் கொல்ல ஒரு திட்டத்தைத் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனையாகக் கூறுகிறார். மகாத்ரா நதியில் (*Sungai Mahadra*) ஆர்த்த லேகா (*Arda Leka*) என்ற பெரிய நாகம் ஒன்று வாழ்கிறது. பாம்பங் சுதோமோ (*Bambang Sutomo*) எனும் வில்லாளி அந்த நாகத்தின் மீது ஒரு அம்பை எய்கிறான். அந்த அம்பை மீட்டு வருபவனுக்குப் பாதி இராச்சியத்தை வெகுமதியாகத் தருவதாகத் துரியோதனன் அறிவிக்கிறான். கௌரவர்கள யாரும் முன்வராத நிலையில், யுதிஷ்டிரன் முதலில் நாகத்தின் வாய்க்குள் குதிக்கிறான். அவரைக் காப்பாற்ற நினைத்துப் பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சுகாதேவன் ஆகியோரும் குதித்து, அனைவரும் நாகத்தால் விழுங்கப்படுகின்றனர். கௌரவர்கள் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். ஆனால் பீமன் தன் வாளால் நாகத்தின்

வயிற்றைக் கிழித்தெறிக்கிறான். அனைவரும் வெளியேறி, நதியில் குளித்துத் தங்களைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். பின்னர் அவர்கள் மகாராஜா வுர்கதேவா (*Maharaja Wurgadewa*) ஆட்சி செய்யும் மெர்சனெகாரா (*Mercunegara*) என்ற நாட்டிற்குச் செல்கின்றனர் (*Khalid Hussain (Ed.), 1992*). மெர்சனெகாரா மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் உள்ள விராட நாட்டிற்குச் சமமானதாகும்.

ஒற்றுமைகள்

பாண்டவர்களின் வனவாசம் வடமொழி மகாபாரதம், தமிழ் வில்லிபாரதம், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா ஆகிய மூன்று பதிப்புகளுக்கும் பொதுவான ஒரு நிகழ்வு கூட இல்லை என்பதே மிக முக்கியமான முடிவாகும். இருப்பினும், வடமொழி மகாபாரதம், தமிழ் வில்லிபாரதம் ஆகிய இரண்டு பதிப்புகளுக்கு இடையே பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன. இரண்டிலும் பாண்டவர்கள் வனவாசம் மேற்கொள்கின்றனர். இருவரும் திரௌபதியுடன் செல்கின்றனர். விதுரர் திருதராஷ்டிரிடம் பாண்டவர்களுடன் சமாதானமாக போகும்படி கூறியதால் நாடு கடத்தப்படும் நிகழ்வு இரண்டிலும் உள்ளது. மைத்ரேய முனிவரின் சாபம் இரண்டிலும் உள்ளது. அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெறத்தவம் செய்வதும், சிவபெருமான் வேடனாக வந்து அருள்வதும் இரண்டிலும் உள்ளது. அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்று உரவசியிடம் சாபம் பெறுவதும் இரண்டிலும் உள்ளது. பீமன் திரௌபதிக்காக மலர் தேடிச் செல்வது இரண்டிலும் உள்ளது. ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கடத்திச் செல்வதும், பாண்டவர்கள் மீட்பதும் இரண்டிலும் உள்ளது. ஒரு மானைத் துரத்திச் சென்று, ஒரு குளத்தில் யக்ஷனின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்து உயிர் பிழைத்ததும், யுதிஷ்டிரன் நகுலனை உயிர்ப்பிக்கக் கேட்பதும் இரண்டிலும் உள்ளது. மேலும், நளன்-தமயந்தி, ஹரிச்சந்திரன் போன்ற துணைக்கதைகள் இரண்டிலும் உள்ளன. இந்த ஒற்றுமைகள், வில்லிபாரதம் வடமொழி மகாபாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆனால், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா இந்த ஒற்றுமைகளில் எதுவும் கொண்டிருக்கவில்லை; அது முற்றிலும் வேறுபட்ட கதை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது (*Samikkamu Jabamoney Ishak Samuel, 2001*).

வரைப்படம் 1: மகாபாரத வனவாசம்: மூன்று பதிப்புகளின் ஒப்பீடு

உருமாற்றங்கள்

இந்த ஆய்வில் மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா பதிப்பில் ஆறு முக்கிய உருமாற்றங்கள் உள்ளது அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. மகாபாரதம், வில்லிபாரதம் ஆகிய பதிப்புகளில் உள்ள நிகழ்வுகள் மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா பதிப்பில் முற்றிலும் மாறுபட்ட வடிவங்களில் உருமாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001). முதலாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்கின்றனர். ஆனால், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்லவில்லை; மாறாக கௌரவர்களின் அரண்மனையிலேயே அடிமைகளாக நடத்தப்படுகின்றனர். இஃது ஓர் அடிப்படை உருமாற்றமாகும். இங்குக் காடு

எனும் இடம் முற்றாக நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக அரண்மனையே ஒரு சிறைச்சாலையாக மாறுகிறது (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

இரண்டாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்களைக் கொல்ல துரியோதனன் அரக்கு மாளிகையைக் கட்டி எரிக்கும் திட்டத்தை வகுக்கிறான். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் இந்தத் திட்டம் நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக மகாத்ரா நதியில் ஆர்த்த லேகா என்ற நாகத்தால் விழுங்கச் செய்யும் திட்டம் வருகிறது. மூன்றாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையில் இருந்து சுரங்கம் வழியாகத் தப்பிக்கின்றனர். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பீமன் நாகத்தின் வயிற்றை வாளால் கிழித்துத் தப்பிக்கிறான் (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

நான்காவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்கள் வனவாசத்தை நிறைவு செய்த பின் விராட நாட்டிற்குச் சென்று அஞ்ஞானவாசம் மேற்கொள்கின்றனர். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பாண்டவர்கள் ஆர்த்த லேகா என்ற நாகத்தின் வயிற்றிலிருந்து வெளியேறிய பின் மெர்சனெகாரா என்ற நாட்டிற்குச் செல்கின்றனர். ஐந்தாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் சூதில் திரௌபதியைப் பணயம் வைத்ததற்காக பீமன் யுதிஷ்டிரன் மீது கோப்பப்படுகிறான். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் எச்சில் உணவு உண்ண நேரிட்டதற்காக பீமன் யுதிஷ்டிரன் மீது கோப்பப்படுகிறான் (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

ஆறாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் துரோணர் நடுநிலையாகவோ அல்லது பாண்டவர்களுக்கு ஆதரவாகவோ இருக்கிறார். ஆனால், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பாண்டவர்களுக்கு எதிராக துரோணர் நேரடியாக நாகத் திட்டத்தைப் பரிந்துரைக்கிறார். இந்த உருமாற்றங்கள் அனைத்தும், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் நேரடியான, அதிரடி மற்றும் காதல் கலந்த கதையாக மாற வேண்டும் என்ற நோக்கில் செய்யப்பட்டவை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. மலாய் நாட்டார் கதைகளில் 'நாகத்தின் வயிற்றைக் கிழித்தல்' போன்ற அதிரடிக் காட்சிகள் பொதுவானவை (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

**வரைப்படம் 2: ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா:
மகாபாரதத்தின் மலாய் உருமாற்றங்கள்**

கூடுதல்கள்

மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் கூடுதலாக நான்கு நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாவது, தேவி பானுவதி பட்டினியால் அழும் நகுலன், சுகாதேவனுக்கு உணவளிக்கும் காட்சியாகும். இது மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் இடம்பெற்றுள்ள தனிக் கருணைக் காட்சியாகும். இரண்டாவது, துரியோதனன் குடத்தை வீசி அவர்களின் கணுக்கால்களைக் காயப்படுத்தும் காட்சி. மூன்றாவது, அர்ஜுனன் பழிவாங்கும் விதமாக அத் தேவி பானுவதியைத் தூக்கிச் சென்று உறவு கொள்ளுதல். நான்காவது, பாண்டவர்களை நாகம் விழுங்கியதைக் கண்டு கௌரவர்கள் மகிழ்ச்சியடைதல். மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் இக்காட்சி அரக்கு மாளிகை எரிந்ததைக் கண்டு கௌரவர்கள்

மகிழ்ச்சியடைந்ததற்குப் பதிலானது. இந்த நான்கு கூடுதல்களும் மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இவை, மலாய் நாட்டார் கதைகளின் செல்வாக்கையும், காதல், பழிவாங்குதல், உடல்ரீதியான வன்முறை ஆகியவற்றுக்கு மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் முன்னுரிமை தருவதையும் காட்டுகின்றன (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

வில்லிபாரதத்தில் ஆறு கூடுதல் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாவது, அர்ஜுனனின் தவத்தைச் சோதிக்க உர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை ஆகிய மூவரும் ஒருசேர அனுப்பப்படுதல். மகாபாரதத்தில் உர்வசி மட்டுமே வருகிறாள். இரண்டாவது, சிவனுடனான போரில், அர்ஜுனனின் அம்பு சிவனின் கொண்டையில் படுதல், சிவன் வில்லின் நாணைத் துண்டித்தல், அர்ஜுனன் வில்லால் சிவனை அடித்தல், இருவரும் மல்யுத்தம் செய்தல் ஆகிய காட்சிகள் வில்லிபாரதத்தில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. மூன்றாவது, குபேரன் தன் தூதன் சங்கோடனனைப் பீமனைப் பிடிக்க அனுப்புதல்; சங்கோடனனால் முடியாமல், குபேரன் தன் மகன் உருடிராசேனனை அனுப்பி மலரைக் கொடுத்தல் ஆகிய காட்சிகளும் வில்லிபாரதத்தில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. நான்காவது, திரௌபதியும் காட்டு நெல்லிக்கனியும் எனும் மிக அற்புதமான கதை. இக்கதையில், ஒரு முனிவருக்கு மட்டுமே உரிய நெல்லிக்கனியை அறியாமல் பறித்த பாண்டவர்கள், தங்கள் மனத்தில் உள்ளதை முழுமையாக உண்மையாக ஒப்புக்கொள்ளும் போதே, கனி மீண்டும் கிளையில் ஒட்டிக் கொள்கிறது. திரௌபதி "எனக்கு ஐந்து கணவர் இருந்தாலும், இன்னும் ஒரு கணவரின் தேவை என் மனத்தில் உள்ளது" என்று ஒப்புக்கொள்வதே இக்கதையின் உச்சம். ஐந்தாவது, ரிஷி கலமாவின் யாகத்தில், ராட்சதன் தோன்றி பாண்டவர்களைத் தேடிச் சென்று, கண்டுபிடிக்க முடியாததால் திரும்பி வந்து கலமாவையே கொல்வது. ஆறாவது, இதன் தொடர்ச்சியாக, அந்த ராட்சதன் அக்கினியில் மறைதல். இந்த ஆறு கூடுதல் நிகழ்வுகளும் வில்லிபாரதத்தில் பக்தி, உண்மை நெறி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

குறைப்புகள்

மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் மொத்தம் 22 குறைப்புகள் உள்ளன. இவை மிக முக்கியமானவை: வனவாசத்தின் தொடக்கமும் பிராமணர்கள் பின்தொடர்வதும், சூரிய தேவன்

அச்சயப் பாத்திரம் அருளியது, விதுரர் நாடு கடத்தப்பட்டதும் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டதும், மைத்ரேய முனிவரின் சாபம், அர்ஜுனனின் முழு தவமும் சிவனைச் சந்திப்பதும், பாசுபதி ஆயுதத்தின் பெயர் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்றதும் உர்வசி சாபமும், பீமன் இரண்டு முறை மலர் தேடிச் சென்றதும், பீமனை நாகம் பிணித்த நிகழ்வும், துரியோதனன் கந்தர்வர்களால் பிடிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களால் மீட்கப்பட்டதும், முனிவர்களின் வருகைகளும், ஜடாசுரன் கடத்தலும்,

ஜயத்ரதன் கடத்தலும், கர்ணனின் கவசமும் குண்டலமும் இந்திரனால் வாங்கப்பட்டதும், பிராம்மணரின் அக்னிஹோதரப் பொருட்களை மான் எடுத்துச் சென்றதும், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோர் குளத்தில் தண்ணீர் குடித்து இறந்ததும், யக்ஷனின் கேள்விகளும், யுதிஷ்டிரனால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதும், மேலும் முப்பத்தெட்டு கிளைக்கதைகளும் முற்றாக நீக்கப்பட்டுள்ளன. வில்லிபாரதத்தில் இரண்டு குறைப்புகள் மட்டுமே உள்ளன. மகாபாரதத்திலுள்ள 'நகுலன்' எனும் பாம்பும் ஜயத்ரதன் கடத்தலும் வில்லிபாரதத்தில் இல்லை (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

அட்டவணை 1: வனவாசம் நிகழ்வுகளின் முழு ஒப்பீடு

	வனவாசம் கதை நிகழ்வுகள்	MB	VP	HPL
1	பாண்டவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்படுதல்: யுதிஷ்டிரன் - குதிரைப் பண்ணையாளர்; பீமன் - கதவுக் காவலர்; அர்ஜுனன் - தோட்டக் காவலர்; நகுலன், சகாதேவன் - பணியாட்கள்	X	X	✓
2	எச்சில் உணவு உண்ண நிர்ப்பந்தித்தல் - பீமன் யுதிஷ்டிரன் மீது கோபப்படுதல்	X	X	✓
3	தேவி பானுவதி நகுலன், சகாதேவனுக்கு உணவளித்தல்	X	X	✓
4	துரியோதனன் குடத்தை வீசி நகுலன், சகாதேவனின் கணுகால்களைக் காயப்படுத்துதல்	X	X	✓
5	அர்ஜுனன் பழிவாங்கும் விதமாக தேவி பானுவதியைத் தூக்கிச் சென்று உறவு கொள்ளுதல்	X	X	✓
6	பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்கின்றனர்,	✓	✓	X
7	அரக்கு மாளிகைத் திட்டம்	✓	✓	~
8	அம்பு மீட்டு வருபவனுக்குப் பாதி இராச்சியம்	X	X	✓
9	பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையில் எரிந்ததாகக் கௌரவர்கள் மகிழ்ச்சி	✓	✓	~
10	பாண்டவர்கள் சுரங்கம் வழித் தப்பித்தல்	✓	✓	~
11	விராட நாட்டில் அஞ்ஞானவாசம்	✓	✓	~
12	பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் காட்டிற்குச் செல்லுதல்	✓	✓	X
13	சூரிய தேவன் அச்சயப் பாத்திரம் அருளுதல்	✓	✓	X
14	விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் சமாதானம் கூறி நாடுகடத்தப்படுதல்; பின்னர் மீண்டும் அழைக்கப்படுதல்	✓	✓	X

15	மைத்ரேய முனிவர் துரியோதனனைச் சபித்தல்	✓	✓	X
16	அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரத்திற்காகத் தவம் செய்தல்	✓	✓	X
17	இந்திரனும் சிவனும் அர்ஜுனனைச் சந்தித்தல்	✓	✓	X
18	சிவன் உர்வசியை அர்ஜுனனின் தவத்தைச் சோதிக்க அனுப்புதல்	✓	~	X
19	அர்ஜுனன் தவம்	✓	~	X
20	அர்ஜுனனின் அம்பு சிவனின் கொண்டையில் படுதல், வில் நாண் அறுபடுதல், அர்ஜுனன் வில்லால் சிவனை அடித்தல், மல்யுத்தம்.	~	✓	X
21	அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்று தெய்வீக ஆயுதங்கள் பெறுதல்	✓	✓	X
22	உர்வசி அர்ஜுனனை அலியாகச் சபித்தல்; இது அஞ்ஞானவாசத்தில் உதவும்	✓	✓	X
23	பீமன் திரௌபதிக்காக முதல் முறை குவளை மலர் தேடிச் செல்லுதல்; அனுமனைச் சந்தித்தல்	✓	✓	X
24	பீமன் இரண்டாம் முறை ஐவண்ண மலர் தேடிச் செல்லுதல்; குபேரனின் தோட்டம்	✓	✓	X
25	குபேரன் தூதன் சங்கோடனைப் பீமனைப் பிடிக்க அனுப்புதல்; பின்னர் மகன் உருடிராசேனன் மூலம் மலர் அளித்தல்	X	✓	X
26	பீமன் மணிமான் என்ற அரக்கனைக் கொல்லுதல்; குபேரன் நண்பன்	✓	X	X
27	ஜடாசுரன் பிராமண வேடத்தில் யுதிஷ்டிரன், திரௌபதி, நகுலனைக் கடத்தல்; பீமன் மீட்பது	✓	X	X
28	சடாசுரன் திரௌபதியை மட்டும் கடத்தல்	X	✓	X
29	ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கடத்தல்; பாண்டவர்கள் மீட்பது	✓	X	X
30	திரௌபதியும் காட்டு நெல்லிக்கனியும் கதை	X	✓	X
31	பீமன் நாகம் ஒன்றால் பிணிக்கப்படுதல்; யுதிஷ்டிரன் மீட்பது	✓	✓	X
32	துரியோதனன் கந்தர்வரால் பிடிக்கப்பட்டு பாண்டவர்களால் மீட்பு	✓	✓	X
33	துர்வாச முனிவர் துரியோதனனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பாண்டவர்களைச் சபிக்க வருதல்; கிருஷ்ணன் காப்பாற்றுதல்	✓	✓	X
34	துரியோதனன் ரிஷி கலமாவை அழைத்து யாகம் செய்து பாண்டவர்களைக் கொல்ல முயற்சித்தல்; ராட்சதன், ரிஷி கலமாவையே கொல்லுதல்	X	✓	X
35	பிராம்மணரின் அக்னிஹோத்ரப் பொருட்களை மான் எடுத்துச் செல்ல, பாண்டவர்கள் துரத்திச் செல்லுதல்	✓	✓	X

36	பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் மந்திரக் குளத்தில் தண்ணீர் குடித்து இறத்தல்	✓	✓	X
37	யுதிஷ்டிரன் யக்ஷனின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தல்; தருமதேவதை அனைவரையும் உயிர்ப்பித்தல்	✓	✓	X
38	38க்கும் மேற்பட்ட கிளைகதைகள்	✓	✓	X

பகுப்பாய்வும் விளக்கமும்

இந்த ஒப்பீட்டில் மூன்று பதிப்புகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் தற்செயலானவை அல்ல. மாறாக, ஒவ்வொரு பதிப்பும் உருவான பண்பாட்டுச் சூழலின் நேரடிப் பிரதிபலிப்புகளாகும். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் வனவாசம் நீக்கப்பட்டு அடிமைத்தனம் முன்வைக்கப்படுவது, மலாய் அரசியல் வரலாற்றில் தோற்கடிக்கப்பட்ட இளவரசர்கள் வெறுமனே நாடுகடத்தப்படாமல், வெற்றியாளர்களின் அரண்மனையில் தாழ்ந்த பணிகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட உண்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. 'ஹிகாயாத்' வகை இலக்கியங்கள் பொதுவாக அரசவைக் கதைகளாகும், இக்கதைகளில் விசுவாசமும், துரோகமும், சாகசமும் முக்கியமானவை. எனவே, மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் அர்ஜுனன்-பானுவதி உறவும், நாகத்தின் வயிற்றைக் கிழித்தலும் இயல்பான கதைக்கூறுகளாகின்றன. 38 துணைக்கதைகளையும் நீக்கியது, மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் ஒரு நீண்ட இதிகாசத்தைச் சுருக்கமாக, பிரபலமான, நாட்டார் வழக்கத்திற்கு ஏற்றதாக மாற்ற வேண்டிய தேவையைக் காட்டுகிறது. மெர்சனெகாரா என்பது ஒரு கற்பனை நகரமாகும். இது மலாய்க் கதை சொல்லல் மரபில் உள்ளூர்ப் பெயர்களைப் பயன்படுத்தும் போக்கைக் காட்டுகிறது (Suastika et al., 2017).

வில்லிபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கூடுதல்கள், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய மரபின் தாக்கத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. சிவபெருமானுடனான அர்ஜுனனின் மல்யுத்தம், சிவனின் கொண்டையில் அம்பு படுதல் போன்ற காட்சிகள், சைவப் பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படும் 'கடவுள்-மனிதன்' மோதலின் உருவங்களாகும். திரௌபதியும் நெல்லிக்கனியும் கதை, 'உண்மையே வெல்லும்' என்ற தமிழ் நெறிமுறையின் அழகிய இலக்கிய வெளிப்பாடாகும். ஒரு பெண் தனக்கு ஐந்து கணவர் இருந்தும் இன்னும் ஒரு கணவர் தேவை என ஒப்புக்கொள்வதன் மூலமே தீர்வு கிடைப்பது, சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள

அகத்திணைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்துகிறது. இது மகாபாரதத்தில் எங்கும் இல்லாத ஒரு நுட்பமான, தமிழ்ச் சமூகத்திற்கே உரிய பண்பாடாகும். ரிஷி கலமாவின் கதை, தீமை செய்யத் திட்டமிடுபவர் இறுதியில் தனக்குத் தானே தீமையை விளைவித்துக் கொள்கிறார் என்னும் ஊழ்வினைக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது (Schreiner, P. 2017).

முடிவுரை

மகாபாரதத்தின் வனப்பர்வம், மலாய், வடமொழி, தமிழ் ஆகியப் பதிப்புகளில் மூன்று வேறுபட்ட வடிவங்களைப் பெறுகிறது. வடமொழி மகாபாரதம் தர்மத்தையும் ஆன்மீகத்தையும் முன்னிறுத்துகிறது. வில்லிபாரதம் பக்தியையும் உண்மை நெறியையும் காட்டுகிறது. மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா வனவாசத்தை அடிமைத்தனமாக உருமாற்றி, வீர சாகசங்களை மையப்படுத்துகிறது. ஒற்றுமைகள் மகாபாரதத்திற்கும் வில்லிபாரதத்திற்கும் இடையே மட்டுமே உள்ளன. மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா வேறுபாடுகளால் தனித்து நிற்கிறது. மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் ஆறு உருமாற்றங்களும் நான்கு கூடுதல்களும் 22 குறைப்புகளும் உள்ளன. வில்லிபாரதத்தில் ஆறு கூடுதல்களும் இரண்டு குறைப்புகளும் உள்ளன. இந்த எண்ணிக்கைகளே, மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா மூலக் கதையிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகிச் செல்கிறது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. இறுதியாக, ஒவ்வொரு பதிப்பும் அதன் சொந்த வழியில், பாண்டவர்களின் வனவாசத்தைத் தனது மக்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் சொல்லியுள்ளது. இதிகாசம் ஒரு நிலையான உரை அல்ல; அது வாழும் ஒரு மரம், புதிய மண்ணில் புதிய கிளைகளை விரிக்கிறது. மலாய் மண்ணில் அது ஒரு வேறு வடிவம் பெற்றாலும், தமிழ் மண்ணில் அது ஒரு வேறு வடிவம் பெற்றாலும், அதன் உள்ளீடான தர்மம், நேர்மை, பொறுமை, வீரம் ஆகிய கூறுகள் எப்போதும் ஒளிர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வு, கதை சொல்லலின் உலகளாவிய

தன்மையையும், ஒவ்வொரு பண்பாடும் எவ்வாறு ஒரு கதையைத் தனதாக்கிக் கொள்கிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

நன்றியுரை

மலாயா பல்கலைக்கழகத்தில் எனது ஆய்வு வழிகாட்டியாக இருந்த பேராசிரியர் டாக்டர் எம். ராஜந்திரன் அவர்களுக்கு, என் முதுநிலை ஆய்வு முழுவதும் அவர் வழங்கிய இணையற்ற வழிகாட்டுதலுக்காக எனது ஆழ்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மலாய் இலக்கியத்தில் இந்தியக் காப்பியங்கள் குறித்த முன்னோடிப்

பணிக்காக பேராசிரியர் எஸ். சிங்கரவேலு அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறேன்.

வெளிப்படுத்தல்

நூலாசிரியருக்கு எவ்வித நலன்முரண்பாடும் இல்லை. இந்த ஆய்வு மலாயா பல்கலைக்கழகத்தில் எனது முதுநிலை ஆய்வேட்டின் ஒரு பகுதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. வெளி நிதியுதவி எதுவும் பெறப்படவில்லை. மலாய், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் இருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து மொழிபெயர்ப்புகளும், மேற்கோள் குறிப்பிடப்படாத வரை, என்னுடையவையே ஆகும்.

References

- Brakel, L. F. (1980). The Indian epics in Malay. *Archipel*, 20, 143–160.
- Ismail Hamid. (1987). *Perkembangan kesusasteraan Melayu lama*. Longman Malaysia.
- Jairam, R. (2017). Importance of Mahabharatha – A Brief Overview. *Imperial Journal of Interdisciplinary Research*, 3(7).
- Jesudasan, C., & Jesudasan, H. (1961). *A history of Tamil literature*. Y.M.C.A. Publishing House.
- Khalid Hussain (Ed.). (1992). *Hikayat Pandawa Lima*. Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Palaniappan. (1980). *Pengubahsuaian unsur-unsur mitos India di dalam kesusasteraan Melayu tradisional dengan merujuk khas kepada Sejarah Melayu dan Hikayat Hang Tuah* [Unpublished master's thesis]. University of Malaya.
- Ramachandran, P., & Sharma, R. (2013). Are You a Kaurava or a Pandava at Work?: Management Lessons from the Mahabharata. *The IUP Journal of Soft Skills*, 7(2), 55.
- Ming, D. C. (2018). *The Reworking of Indian Epics in the Hands of Javanese and Malay Authors*. 209–224. https://doi.org/10.1007/978-981-10-7317-5_12
- Rath, Prof. S., & Mishra, Dr. A. (2022). Management Lessons from the Epics of Hindu Mythology: A Case on the Mahabharat. *International Journal of Research Publication and Reviews*, 1659–1661.
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2001). *Hikayat Pandawa Lima: A comparison of the Malay, Sanskrit and Tamil versions* [Unpublished master's thesis]. University of Malaya.
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2008). *The influence of the Ramayana and Mahabharata in traditional Tamil poetry and modern poems in Malaysia* [Doctoral dissertation, University of Malaya].
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2019). Mahabharata in Malay language. *Journal of Tamil Peraivu*.
- Schreiner, P. (2017). Karman-Theory in the Mahābhārata Prolegomena to an Inquiry into the Culture and the Condition of Philosophical Reflection About Human Life and the Requirements of Liberation. *Journal of Indian Philosophy*, 45(4), 651–667. <https://doi.org/10.1007/S10781-016-9295-X>
- Singaravelu, S. (1990). The impact of the Mahabharata tradition in the Malay literary tradition. In R. N. Dandekar (Ed.), *The Mahabharata revisited* (pp. 227–243). Sahitya Akademi.

- Suastika, I. M., Jirnaya, I. K., Sukersa, I. W., & Puspawati, L. P. (2017). *The Process Of Transforming The Mahabharata Literary Work Written in the Old Javanese into Geguritan Sarpayajnya and Geguritan Kicaka Written in the Balinese Language*. 1(2), 103–114. <https://doi.org/10.25078/IJHSRS.V1I2.314>
- Sukthankar, V. S. (Ed.). (1933). *The Mahabharata: For the first time critically edited*. Bhandarkar Oriental Research Institute.
- Sukthankar, V. S. (1959). *On the meaning of the Mahabharata*. The Asiatic Society of Bombay.
- Vaidya, C. V. (1966). *The Mahabharata: A criticism*. Mehat Chand Lachman Dass.
- Valliammal, S. (1989). *Villibharatatil Kannan*. Vanipathipagam.
- Varatarasan, M. (1972). *Tamil ilakkiya varalaru*. Sahitya Akademi.
- Villiputturar. (1990). *Villiparatam* (Vols. 1–4, A. Manikkam, Ed.). Vartamanan.
- Vyasara Aruliya Mahabharata. (1989). *Vyasara Aruliya Mahābhārata* (Vols. 1–4, A. L. Nadarajan, Trans.). Bharaty Pathipagam.
- Yardi, M. R. (1986). *The Mahabharata, its genesis and growth: A statistical study*. Bhandarkar Oriental Research Institute.
- Yasa, I. W. P. S. (2023). Nilai Pendidikan Karakter dalam Kekawin Bharatayuddha (Raja Salya Pralaya). *Dharma Sastra*, 3(1), 95–101. <https://doi.org/10.25078/ds.v3i1.2217>